

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010206
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010206.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovanej R. L. na neverejnom zasadnutí dňa 07. marca 2019, za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr.zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 17.12.2018, sp.zn. 10T/71/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. v e c v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 17.12.2018, sp.zn. 10T/71/2018 bola obžalovaná uznaná za vinnú z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr.zák., ktorého sa mala dopustiť tým, že odo dňa 10.03.2017 až doposiaľ vo H. L., ul. R. č. XXX/XX neoprávnene užíva byt č. X na X. poschodí bytového domu, ktorého vlastníkom bola do 02.07.2018 M. T. a odvtedy je vlastníkom VK SUMA, s.r.o., a to aj napriek tomu, že má vedomosť o tom, že Okresný súd Veľký Krtíš v právnej veci žalobkyne M. T., zastúpenej EQUIDEM - advokátska kancelária, s.r.o. proti žalovanej R. L. o vypratanie bytu rozhodol rozsudkom pod č.k. 3C/236/2013-119, zo dňa 30.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2016 a vykonateľnosť dňa 22.11.2016, o tom, že R. L. je povinná predmetný byt vypratať v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, teda R. L. užívala byt bez súhlasu vlastníka bytu, čím mu bránila a bráni v užívaní bytu.

Za to jej bol uložený podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 17.05.2018, sp.zn. 3T/112/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2018, sp.zn. 3To/126/2018, ktorým bola uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr.zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. d) Tr.zák. a za to jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 rok a 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. c) Tr.zák. jej bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spoločne a nerozdielne s A. L. poškodeným spôsobenú škodu. Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bola poškodená M. T. odkázaná so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.12.2018, ktoré doplnila ďalším písomným podaním doručeným dňa 07.02.2019, ktoré smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Poukázala na to, že okresný súd aktívne, nad mieru, ktorá mu prislúchala, zisťoval materiálnu pravdu, čo však prináleží podľa súčasnej právnej úpravy procesným stranám a nie súdu, ktorý sa mal zamerať na zistenie formálnej pravdy, najmä, či obžaloba uniesla dôkazné bremeno alebo nie. V tomto smere prvostupňový súd postupoval príliš aktívne, predovšetkým pri vykonávaní dôkazov, vrátane odstraňovania vzniknutých rozporov, čo mohlo vyvolať pochybnosti o jeho nezáujatosti.

Ďalej argumentovala tým, že Zákon o vlastníctve bytov č. 182/1983 Zb. v pôvodnom znení vylučoval nadobudnutie vlastníctva bytu inou osobou ako nájomcom, napriek tomu sa celý bytový dom dostal do vlastníctva inej osoby a neprihliadalo sa na oprávnené záujmy tých, ktorí v ňom mali právo bývania. Bolo teda vylúčené, aby sa vlastníctvo bytu dostalo do rúk iného subjektu ako nájomcu. Táto skutočnosť sa však nerešpektovala, aj keď nebol žiadny zákonný dôvod na zrušenie jej nájomného vzťahu k predmetnému bytu a takýmto postupom sa zneužilo jej postavenie, pričom sa nevedela brániť náležitým spôsobom a uchrániť si tak svoje práva.

Objektom prečinu podľa § 218 Tr.zák. je vlastníctvo bytu a v jej prípade nešlo o protiprávne obsadenie bytu, čiže ani o vniknutie, ani o zotrvanie bez právneho dôvodu. Ona ako nájomníčka zotrvala v byte aj po zániku nájmu, avšak nie protiprávne, pretože jej nebola poskytnutá bytová náhrada v zmysle § 710 až 712 O.z.

Vzhľadom k tomu sa domáhala preskúmania správnosti napadnutého rozsudku a žiadala, aby sa odvolací súd stotožnil s jej argumentáciou s tým, že svojím konaním nenaplnila znaky daného prečinu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Na základe podaného odvolania následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr.por. odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutých výrokoch pre neúplnosť jeho skutkových zistení, ako aj preto, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom na ich objasnenie bude potrebné dôkazy opakovať a zároveň porušil ustanovenia Trestného zákona.

V prvom rade je potrebné poznamenať, že obžalovaná mala skutok páchať podľa okresného súdu od 10.03.2017 minimálne až do jeho rozhodnutia, t.j. do 17.12.2018, čo bolo nielen v rozpore so skutočnosťou, ale pri takomto ustálení skutkového stavu, nemal byť obžalovanej ukladaný súhrnný trest. Takýto druh trestu sa podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ukladá páchatelovi v tom prípade, ak súdený trestný čin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin. V danom prípade, tak ako to vyplýva z výroku o treste napadnutého rozsudku, išlo o rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 17.05.2018, sp.zn. 3T/112/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2018, sp.zn. 3To/126/2018, čiže uvedený odsudzujúci rozsudok okresného súdu bol vyhlásený dňa 17.05.2018. Obžalovaná prečin, kladený jej za vinu, začala páchať pred týmto dátumom, avšak nezákonný stav mal trvať najmenej do 17.12.2018, teda ešte 7 mesiacov po vyhlásení predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku a v takomto prípade, nemal byť obžalovanej ukladaný súhrnný trest, ale ďalší trest (ust. § 43 Tr.zák.).

Okresnému súdu je namieste vytknúť, že nestačí, pokiaľ ide o dobu trvania trestnej činnosti, osvojenie si pojmov uvedených v obžalobe, prípadne v uznesení o vznesení obvinenia (doposiaľ, resp. do súčasnej doby), nakoľko tieto rozhodnutia boli vydané v inom čase, a v dôsledku toho aj inak ohraňovali dobu trvania trestnej činnosti, ktorej skončenie malo pri ukladaní trestu v danom prípade zásadný význam.

Bude preto povinnosťou okresného súdu vypočítať opätovne obžalovanú, ako aj svedkov poškodených, prihliadnuť taktiež na listinné dôkazy, napr. Dohodu o urovnaní zo dňa 05.10.2018 (č.l. 127, aj keď je spisový materiál od obžaloby nesprávne očíslovaný), a presne určiť čas, kedy obžalovaná skutočne byt vypratala, pretože až vtedy bol odstránený protiprávny stav, ktorý dovtedy ohľadne užívania bytu nepochybne trval a v prípade potreby vykonať aj ďalšie dôkazy. Vykonané dôkazy bude následne dôležité vyhodnotiť rešpektujúc ust. § 2 ods. 12 Tr.por. s prihliadnutím na ust. § 168 ods. 1 Tr.por. tak, aby

bolo možné na ich základe, po ich vyhodnotení, spoľahlivo ustáliť skutkový stav, berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, za dodržania všetkých príslušných procesných ustanovení a až následne posúdiť dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny alebo neviny obžalovanej a v konečnom dôsledku rozhodnúť vo veci samej zákonným spôsobom.

Krajský súd poznamenáva, že odvolacie námietky obžalovanej nie sú v tomto štádiu trestného konania akceptovateľné v takom rozsahu, ako sa domáhala, poukazujúc napr. na ust. § 2 ods. 11 Tr.por., avšak prvostupňovému súdu dáva do pozornosti eventuálne aplikovanie ust. § 44 Tr.zák., vzhľadom na vyššiu závažnosť predchádzajúcej trestnej činnosti a za ňu uložený trest.

Z týchto dôvodov krajský súd ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovanej, ktoré považoval za dôvodné, podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.